UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui Guinnoci ludimagistri

Spauter, Johannes de

Argentorati, Anno, M. D. XV.

Tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70853

Visual Library

ſibimetipſi petro, ſed ſibi uidelicet Ioāni, unde dicendū erat ei aut ipſi aut illi & filio eius, aut illius aut ipſius, q̄a nō reſoluit̄ ſuo.i.ipſi⁹ eiuſdem petri, ſed Ioānis. Nō tamē(licet ꝓ exp̄imēto id ſigni damus) belle loquaris ſic, dixit ſibimetipſi Ioāni, quia ꝓnomina (ut Serui. inq̄t) poni uolunt ꝓ nominibus, non cū noībus. Nihil autē eſt facilius q̄ obſeruare reciprocationē, ubi indifferēter loqui nō licet, at ubi licet nihil eſt periculi, bona ē ergo reciprocatio in his. Quiſq; ſui memor eſt. Sibi quiſq; indulget. Se quiſq; fouet. A ſe quiſq; fouet̄ homo ſui & ſuorū, aut liberorū ſuorū imemor belua deterior eſt, uir ſibi & uxori ſuę nō ꝓſpiciens, frugi nō eſt, mulier ſe & domū ſuā non colens acidioſa eſt. Qui a ſe & ſuis uon colit̄, contēptibilis eſt. Cōtra ineptę ſunt locutōes ſi nō reciproca in his poſueris, ut q̄ſq; eſt eius aut ipſius memor, niſi addat̄ ſui, ut ſuiꝑſius. Quiſq; diligit ipſum & liberos eius, ſi de eodē loquamur. Itē quādo in nō reciprocis utimur reciprocis, ut ego dixi fratri meo, & cōiugi ſuę. Nihil frater faciet q̄d nō dix:ſibi. Cęterū ut ſpecialibus regul̄ rē aptiorē faciā, collegi has.

Tertium.

Vbi principale ſuppoſitū eſt q̄ſq;, aut unuſquiſq; fere locū habet reciprocatio, ſi tamē ſuperior ſeruet̄ regula. uerbi gratia aptus eſt ſermo. Quiſq; ſui memor eſt, ſibi fauet, ſe amat a ſe colit̄, ſuoꝝ imemor eſſe nō poteſt, ſuis inuidere nequit, nō poteſt quin ſuos diligat, a ſuis honorat̄, ſuorū liberorū miſeret̄, ſuis liberis conſulit, ſuos liberos fouet, a ſuis liberis uenerat̄. Cōtra ineptus. Ioānē nemo diligit, quū tamē unuſquiſq; liberos ſuos diligat, ſi de liberis Ioannis loquimur. nā dicendū eſt liberos eius aut ipſius. Nec; opus eſt ut quiſq; ſit nominatiui caſus. Nam apta eſt locutio. Sua cuiuſq; intereſt. Sui cuiq; colendi ſunt. Trahit ſua quęq; uoluptas. Sui ab unoquoq; colendi ſunt, & in primitiuo. Sui quęq; miſereſcit, ſibi quęq; fauere decet ſe amari, a ſe coli. Et in datiuo. Sui miſereri cuiq; licet, ſibi fauere, ſe amare a ſe amari &c̄.

Quartum.

Quotiēs ſuus ponitur pro proprio ac debito, aut ſubſtantiuū eſt, fere locū habet, nec eo abuti facile poſſumus. recte ēm dicimus dicā loco ſuo, tēpore ſuo, ſuis horis res geſta eſt a ſuis magiſtratibus. Ioānes amat ſuos. Nemini ipertit ſua. hoc autē diſcriminis habent ꝓnomina poſſeſſiua ſubſtantiuata in maſculino & neutro genere q̄ in maſculino ſignificāt cōſanguineos, affines, propinquos, familiares, notos & amicos. In neutro res, aut ut dicūt bona, ſeu fortunas.

Quintum.